

วิกฤติการณ์ศรัทธาของประชาชนที่มีต่อพระสงฆ์ไทยและ
แนวทางการสร้างศรัทธาของพระสงฆ์ในยุคโซเชียล*
CRISIS OF PEOPLE'S FAITH TOWARDS OF BUDDHIST MONKS IN THAILAND
AND WAYS OF BUILDING FAITH AMONG BUDDHIST MONKS
IN THE SYMPATHETIC ERA

พระสมุห์ธณัฐพล ธมมสโร (ผาลาเลิศ), พระแมนรัตน์ จตตมโล (พิทักษ์ทรัพย์)
Phrasamu Thanatphon Dhammasaro (Phalaloed), Phra Manrat Chattamalo (petaksub)

วัดท่าเรือ

Tharue Temple

Corresponding Author E-mail: juymanstory@gmail.com

บทคัดย่อ

วิกฤติศรัทธาของประชาชนที่มีต่อพระสงฆ์ไทยเกิดจาก ข่าวในภาพลบที่มีพระสงฆ์ ประพฤติผิดพระธรรมวินัยและทำให้ชาวโลกติเตียน ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่มีให้เห็นบ่อย ๆ ในข่าวโทรทัศน์หรือออนไลน์ต่าง ๆ

แนวทางการแก้ปัญหาวิกฤติศรัทธาของพระสงฆ์ไทย ต้องอาศัยหลายภาคส่วนที่จะ มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้นแก่คณะสงฆ์ซึ่งประกอบด้วย 1.คณะสงฆ์เองที่ จะต้องสวดสวดพระอภิธรรมสามเณรที่อยูในการปกครองของตนให้อยู่ในพระธรรมวินัย กฎหมาย พระราชบัญญัติมหาเถรสมาคมและกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่างๆ 2.ประชาชนที่ จะต้องมีความศรัทธามั่นคงในคำสอนของพระพุทธศาสนา ไม่ถือมงคลต้นข้าวหรือเสพสื้อโดยขาด การไตร่ตรอง มีโยนิโสมนสิการประกอบด้วยความพิจารณาเหตุสังเกตุผลและทำให้เกิดการ เสพข้าวได้อย่างถูกต้องแม่นยำและช่วยสวดสวดพระอภิธรรมสามเณร อุปถัมภ์เกื้อกูลทำให้ พุทธศาสนามั่นคงจึงจะสามารถแก้ปัญหาวิกฤติศรัทธาได้และ3.นโยบายจากมหาเถรสมาคม หรือการรณรงค์ให้มีความเข้าใจในเรื่องของพระธรรมวินัย พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ ให้เข้าถึง พระอภิธรรมสามเณรภายในประเทศไทย จึงจะสามารถแก้วิกฤติศรัทธาของประชาชนที่มีต่อ พระสงฆ์ไทยได้ เพราะในยุคปัจจุบันเป็นยุคโซเชียลที่มีความเทคโนโลยีมีความทันสมัยและ สามารถเข้าถึงข่าวสารได้โดยง่าย

คำสำคัญ: วิกฤติการณ์ศรัทธา; พระสงฆ์; ยุคโซเชียล

Abstract

The crisis of people's faith towards Thai monks was caused by News in a negative image that monks behave outside the Dhamma and Vinaya and condemn the world. which is a phenomenon that is constantly seen in television news or online.

Guidelines for solving the crisis of faith of Thai monks Requires many sectors to participate in solving the problems that will arise for the Sangha, consisting of 1. The Sangha itself must supervise the monks and novices under their administration to be in the Dhamma and Discipline Law. The Sangha Council Act and related laws 2. People who must have firm faith in the teachings of Buddhism. Don't consider it auspicious to wake up to the news or consume the media without contemplation. Mee Yoniso Manasi consists of rational considerations and causes to consume news accurately and help to monitor monks and novices. Patronage to make Buddhism stable so that it can solve the crisis of faith and 3. Policy from the Sangha Sangha Association or campaigning to understand the matter of dharma and discipline Sangha Act to reach monks and novices in Thailand thus being able to solve the crisis of people's faith towards Thai monks Because in today's era, it is a social media era with modern technology and easy access to news.

Keywords: Crises of faith, Monks, The social age

บทนำ

จากการศึกษาและสังเกตในระยะ 10 ปีย้อนหลังที่ผ่านมา (2556-2566) มีข่าวพระสงฆ์ มีข่าวพระสงฆ์ทั้งในภาพบวกและในภาพลบ แต่ส่วนใหญ่แล้วที่เป็นที่กล่าวขานและพูดถึงในวงกว้างจะเป็นข่าวในภาพลบมากกว่าโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการที่มีพระสงฆ์ประพฤติผิดพระธรรมวินัยและทำให้ชาวโลกติเตียน ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่มีให้เห็นเรื่อยๆ ในข่าวโทรทัศน์หรือออนไลน์ต่างๆ ซึ่งเมื่อพิจารณาไปแล้วการที่พระสงฆ์ประพฤติผิดพระธรรมวินัยบปญญัตติที่พระพุทธเจ้าได้ตรัสสอนไว้ให้พระสงฆ์ดูแลกันและกันไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของเจ้าอาวาสหรือ พระสงฆ์ที่เป็นลูกวัด รวมถึงผู้กำหนดนโยบาย คือ มหาเถรสมาคม ซึ่งถือว่าเป็นฝ่ายปกครองสูงสุดของคณะสงฆ์ ได้มีการออกนโยบายให้สอดคล้องกับ

พระธรรมวินัย แต่อย่างว่าในสังคมทุกสังคม ผู้กระทำความผิดกฎหรือผิดประเพณีของสังคมนั้นๆ ก็อาจจะเกิดขึ้นได้อย่างเช่นเดียวกันในแวดวงคณะสงฆ์

เมื่อถามถึงความศรัทธาของประชาชนต่อองค์พระสงฆ์ จากกระแสข่าวการทุจริตในองค์พระสงฆ์ พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ ร้อยละ 63.36 ระบุว่า มีความศรัทธาต่อองค์พระสงฆ์เท่าเดิม เพราะศรัทธาในหลักธรรมคำสอน ไม่ได้ศรัทธาที่ตัวบุคคล ขณะที่บางส่วนระบุว่า พระสงฆ์ที่ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ ก็มีอยู่เยอะรองลงมา ร้อยละ 35.52 ระบุว่า มีความศรัทธาต่อองค์พระสงฆ์ลดลง เพราะกระแสข่าวที่เกิดขึ้นทำให้องค์พระสงฆ์เสื่อมลง ขาดความน่าเชื่อถือ ร้อยละ 0.48 ระบุอื่นๆ ได้แก่ ไม่มีความศรัทธาต่อองค์พระสงฆ์เลย และร้อยละ 0.64 ไม่ระบุ/ไม่แน่ใจ(ไทยโพสต์ ออนไลน์, 2561) เพราะประชาชนมีความคาดหวังในพระสงฆ์ที่อยู่ในประเทศไทยที่จะต้องประพฤติปฏิบัติธรรมให้สมควรแก่ธรรม ในฐานะที่ประชาชนเป็นผู้สนับสนุนดูแลในสิ่งที่พระสงฆ์ได้เป็นผู้ดูแลวัด และเผยแผ่คำสอนของพระพุทธเจ้า โดยพระวินัยบางข้อพระสงฆ์ก็ไม่สามารถที่จะทำกับข้าวหรือหาซื้อฉันได้โดยง่าย จึงต้องอาศัยศรัทธาของญาติโยมเป็นผู้คอยดูแลพระ ใส่บาตรยามเช้า ถวายน้ำปานะยามเย็น เป็นแบบนี้มาตั้งแต่สมัยโบราณเพราะฉะนั้น การรักษาศรัทธาญาติโยมจึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ซึ่งในปัจจุบันนี้ก็เกิดวิกฤตศรัทธาที่มีขึ้นโดยการเสพสื่อออนไลน์หรือสื่อโทรทัศน์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในแวดวงพระสงฆ์โดยอาจจะมีส่วนน้อยที่พระสงฆ์ได้ประพฤติผิดก็อาจจะเกิดเป็นปรากฏการณ์ที่ลดทอนศรัทธาได้ดังสถิติที่ผู้เขียนได้อ้างอิง

พระสงฆ์ในประเทศไทยเป็นผู้นำในการในการทำพิธีกรรมต่าง ๆ ทำหน้าที่ศึกษาเล่าเรียนจนมีความลึกซึ้ง (พินิจ ลาภธนานนท์, 2549) และมีข้อกำหนดในการรักษาหรือถือสิกขาบทหรือพระวินัยและพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ที่กำหนดตัวเองมหาเถรสมาคมและกฎหมายบางข้อที่พระสงฆ์จะต้องอนุวัติติดตามโลกเหล่านี้ ถ้าพระภิกษุสามเณรรูปใดประพฤติตามก็ถือว่าเป็นพระภิกษุปกติสามารถถือครองเพศ สมณะอยู่ในประเทศไทยได้ แต่บางรูปใช้โอกาสส่วนนั้นที่จะประพฤติผิดโดยมีช่องของศรัทธาของประชาชนโดยต้องเข้าใจว่า ในประเทศไทยประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ มีการนับถือพระรัตนตรัยเป็นที่พึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีพระสงฆ์เป็นผู้นำทางด้านจิตวิญญาณและเป็นผู้ นำทำกิจกรรมทางพุทธศาสนา จึงทำให้เกิดความศรัทธาในตัวบุคคลมากกว่าหลักคำสอน ฉะนั้นผู้เขียนจึงสนใจที่จะศึกษาปรากฏการณ์วิกฤตศรัทธาของพระสงฆ์ไทย ที่เกิดขึ้นในสื่อโทรทัศน์หรือสื่อออนไลน์เป็นการสะท้อนถึงการทำงานของสื่อที่ให้ข่าวในเรื่องของข่าวพระสงฆ์ทั้งในภาพบวกและในภาพลบ รวมถึงศรัทธาที่จะเกิดขึ้นแก่ชาวพุทธว่ามีผลกระทบอย่างไรและมีทางในการที่จะสร้างศรัทธากับภู่วิกฤตที่เกิดขึ้นในคณะสงฆ์ไทยได้อย่างไร รวมถึงวิเคราะห์การทำงานของสื่อที่เกี่ยวข้องที่จะแก้ปัญหาเหล่านี้โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มหา

เถรสมาคมและสอดคล้องกับสำนักงานพุทธศาสนาแห่งชาติรวมถึงพระสงฆ์ประชาชนที่จะร่วมกันจัดและทำลายสิ่งที่เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในคณะสงฆ์เพื่อความสงบงามแก่พระพุทธศาสนาต่อไปผู้เขียนจึงจะนำเสนอประเด็นที่กล่าวมาแล้วนั้น

ชาวพระสงฆ์ในสื่อโทรทัศน์และออนไลน์ (สื่อ Vs ศรัทธาชาวพุทธ)

การสื่อสาร ในปัจจุบันเป็นรูปแบบของออนไลน์และมีการสื่อสารที่รวดเร็วสามารถสืบค้นหรือรับข่าวสารจากโทรศัพท์หรือเทคโนโลยีได้อย่างทันสมัย จึงเห็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นกับ วงการคณะสงฆ์ ซึ่งเมื่อกล่าวไปแล้วเป็นกลุ่มคนที่เป็ผู้นำทางจิตวิญญาณเพราะเป็นหนึ่งในพระรัตนตรัย เป็นผู้เผยแผ่คำสอนทางพุทธศาสนา เป็นที่คาดหวังของประชาชนเมื่อมีข่าวที่ไม่ดีเกี่ยวกับพระสงฆ์ประพฤติดุจริตรวินัย ออกข่าวเป็นการต่อสู้กันระหว่างศรัทธาของชาวพุทธที่มีต่อพระพุทธศาสนาเป็นอย่างยิ่ง เพราะบางคนเมื่อเห็นข่าวแล้วก็ตัดสินใจไปเลยว่าพระสงฆ์ในปัจจุบันนี้มีความประพฤติผิดพระธรรมวินัยไม่น่าเลื่อมใส จึงพากันหันหน้าหนีออกจากพุทธศาสนา ไม่ใส่บาตร ไม่ทำบุญหรือไม่สนใจคำสอนทางพุทธศาสนานำมาปฏิบัติและสามารถทำลายศรัทธาโดยภาพรวมมีการวิพากษ์วิจารณ์ในวงกว้างต่อความประพฤติผิดของพระสงฆ์ ผู้ที่ยังไม่มีศรัทธาหรือผู้ที่มีศรัทธายังไม่มั่นคงอาจจะไม่ศรัทธาในพระพุทธศาสนาเลยก็ได้ แต่ว่าถ้ามองโดยเชิงบวกการสื่อสารข่าวสารเหล่านี้ ออกไปอาจจะเป็นการสอดส่องดูแลป้องกันสิ่งที่จะเป็นความผิดที่จะเกิดขึ้น หรือเป็นการปกป้องพระพุทธศาสนาโดยรวมเพราะการสื่อสารออกไปก็อาจจะไปถึงผู้ที่กำลังคิดจะทำความผิดหรือทำความผิดไปแล้วแล้วกลับตัวหรือไม่อาจจะเป็นการช่วยเหลือพุทธศาสนาโดยภาพรวมด้านเจตนาบริสุทธิ์ ทั้งนี้ทั้งนั้นอยู่ในขอบเขตของหน้าที่อำนาจที่จะทำให้สามารถทำตามกลไกที่จะเกิดขึ้นตามลำดับขั้นของการปกครอง ส่วนการสื่อสารหรือทำข่าวที่จะเผยแผ่ออกไปนั้นก็เป็นเรื่องของนักข่าวหรือผู้สื่อสารที่จะส่งสารหรือสร้างศาลเหล่านั้นไปให้แก่ผู้ที่รับสาร เป็นการต่อสู้กันระหว่างการสื่อสารและศรัทธาของประชาชนที่มีต่อพระพุทธศาสนาโดยมีสื่อกลางคือพระสงฆ์ที่ถือว่าเป็นวิกฤติของชาวพุทธในยุคปัจจุบัน เพราะทางข่าวโทรทัศน์หรือหนังสือพิมพ์หรือแม้กระทั่ง social มีการประโคมข่าวในภาพลบของพระสงฆ์ เพราะฉะนั้น ผู้เขียนจึงได้ยกตัวอย่างกรณีศึกษาไม่ว่าจะเป็นข่าวภาพลบหรือข่าวภาคบวกเพื่อให้ผู้อ่านได้เห็นภาพชัดว่าในการลงข่าวไม่ว่าจะเป็นภาพบวกหรือภาพลบก็มีทั้งผลดีผลร้าย มีทั้งประโยชน์ทั้งโทษให้แก่พุทธศาสนาโดยเฉพาะอย่างยิ่งข่าวที่เป็นภาพลบซึ่งมีอยู่ทุกวัน

1. ชาวในภาพบอก ยกตัวอย่างเช่น

ชาวในหลวงพระราชทานทุนเล่าเรียนแก่พระสงฆ์ไทย

วันที่ 8 พ.ย. 2565 นายสุทธิพงษ์ จุลเจริญ ปลัดกระทรวงมหาดไทย เปิดเผยว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้จัดพิธีทอดผ้าป่า เพื่อสนับสนุนและเผยแพร่การดำเนินงานของโครงการทุนเล่าเรียนหลวงสำหรับพระสงฆ์ไทย เพื่อที่จะมีทุนสำหรับมอบเป็นทุนการศึกษาแก่พระสงฆ์ ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระราชทานผ้าไตร และพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้โครงการทุนเล่าเรียนหลวงสำหรับพระสงฆ์ไทยจัดพิธีทอดผ้าป่าสมทบทุน และทรงมีพระบรมราชานุญาตให้คณะบุคคลที่มีความประสงค์ที่จะร่วมโดยเสด็จพระราชกุศล สามารถรับเป็นภาระจัดพิธีทอดผ้าป่าสมทบโครงการทุนเล่าเรียนหลวงสำหรับพระสงฆ์ไทย

ทั้งนี้ เมื่อวันที่ 13 ต.ค. 2565 กระทรวงมหาดไทยได้รับพระเมตตาจาก เจ้าพระคุณสมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก เสด็จเป็นองค์ประธานในพิธีทอดผ้าป่าฯ ของกระทรวงมหาดไทย ณ วัดราชบพิธสถิตมหาสีมาราม มียอดเงินสมทบถวายผ้าป่าเป็นเงินกว่า 15 ล้านบาท และจัดพิธีวันเดียวกัน ณ วัดบวรนิเวศวิหาร กรุงเทพมหานคร โดยมี พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ประธานองคมนตรี เป็นประธาน ขณะที่ในส่วนภูมิภาคกำหนดจัดพิธีตั้งแต่วันที่ 14 ต.ค. - 15 พ.ย. 2565 ณ วัดที่เจ้าคณะหน เมตตาเลือก 4 วัด วัดที่ส่วนราชการระดับกระทรวงและกรุงเทพมหานคร เลือก 23 วัด และวัดที่จังหวัดเลือก 76 วัด โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดแต่ละจังหวัดเป็นประธานในพิธี ซึ่งกระทรวงมหาดไทยได้รับผ้าไตรพระราชทานทั้งสิ้น 77 ไตร จากทั้งหมด 104 ไตร และจัดพิธีมอบผ้าไตรพระราชทานให้กับผู้ว่าราชการจังหวัดครบทุกจังหวัดทั่วประเทศ สำหรับนำไปจัดพิธีทอดผ้าป่าสมทบทุนโครงการทุนเล่าเรียนหลวงสำหรับพระสงฆ์ไทยในแต่ละจังหวัด “กระทรวงมหาดไทยได้รับพระมหากรุณาธิคุณรับพระราชทานผ้าไตรเพื่อมอบให้กับท่านผู้ว่าราชการจังหวัดทั้ง 76 จังหวัด นำไปร่วมกับคณะสงฆ์ทุกจังหวัด ซึ่งได้รับเมตตาจากท่านเจ้าคณะจังหวัด เจ้าคณะผู้ปกครอง และพระสังฆาธิการเมตตาประกอบพิธีทอดผ้าป่า โดยภายหลังจากการจัดพิธีครบทุกจังหวัดในวันที่ 16 พ.ย. 2565 จะได้นำส่งปัจจัยเพื่อสมทบในโครงการ เพื่อร่วมสนองพระราชปณิธานของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในการที่จะสืบสาน รักษา และต่อยอดมูลนิธิทุนเล่าเรียนหลวง ในพระบรมราชูปถัมภ์ ให้มีทุนสำหรับช่วยเหลือพระสงฆ์ สามเณร ให้สามารถศึกษาเล่าเรียนพระธรรมบาลีและพระพุทธศาสนาในระดับสูง เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา” (ไทยรัฐ ออนไลน์, 2565)

2 ชาวในภาพลพ เช่น

ชาวครูบาไก่อ

วันนี้ “ครูบาไก่อ” ขอปิดวาทจา ไม่ตอบโต้ปมที่ถูกพูดถึง ทีมข่าวพีพีทีวี ย้อนกลับไปยังจุดที่มีการขุดพระโบราณขึ้นมา ตามคำบอกเล่าของครูบาไก่อ ซึ่งนักโบราณคดียืนยันว่าพื้นที่ดังกล่าวไม่ใช่แหล่งโบราณ และที่ขุดพบก็ไม่ใช่พระเก่าที่ดินทิ้งร้างภายในบ้านหนองก้านเหลือง ตำบลนาข่า อำเภอมัญจาคีรี จังหวัดขอนแก่น เป็นหนึ่งในจุดที่ชาวบ้านให้ข้อมูลว่า เคยขุดพบพระพุทธรูปฝังอยู่ใต้ดิน ตามคำบอกเล่าของ พระสุวิทย์ ชินวโร หรือครูบาไก่อ เมื่อ 7 ปีที่แล้ว

ชาวบ้านเล่าว่า เดิมทีตรงนี้เคยมีเจ้าของพักอาศัยอยู่ แต่ก็มักจะประสบปัญหา ทั้งเรื่องครอบครัวบ้าง หรือบางครั้งก็มีเหตุทะเลาะวิวาท จนสุดท้ายจึงเชิญครูบาไก่อ ซึ่งในเวลานั้นเป็นสามเณรมาดูพื้นที่ ซึ่งสามเณรไก่อบอกว่า บริเวณใต้ดินมีพระพุทธรูปอยู่ พอลองขุดลงไปก็เจอจริงๆจากนั้น ทีมข่าวเดินทางไปวัดป่าโสรโย บ้านชุมดิน ต.กุดเค้า อ.มัญจาคีรี พบว่าบริเวณศาลาการเปรียญ มีตู้โชว์ขนาดใหญ่ที่ด้านในเก็บ พระพุทธรูป ไห เต่า และสิ่งของอื่นๆ ที่ถูกระบุว่าเป็นของโบราณที่ขุดขึ้นมาจากใต้พื้นดิน ตามคำบอกเล่าของ “ครูบาไก่อ” ซึ่งชาวบ้านนำมารวบรวมเก็บไว้ โดยจุดนี้อยู่ห่างจากวัดของ “ครูบาไก่อ” ประมาณ 18 กิโลเมตร ารสอบถามชาวบ้านบอกว่ารู้จักครูบาไก่อมาตั้งแต่เป็นสามเณรที่วัด ตอนนั้นรู้ว่าท่านฝันเห็นหลวงพ่อบัวขาว และฝันว่าสถานที่ต่างๆ เต็มไปด้วยวัตถุโบราณ และท่านมักจะบอกว่าใต้ดินตรงไหนมีอะไรอยู่ จนล่ำลือกันหนาหูว่า เณรไก่อ หนูทิพย์ ตาทิพย์ หลังจากนั้น พอเวลาใครมีปัญหาอะไรก็จะเชิญท่านไปที่บ้าน เพื่อความเป็นสิริมงคล

ส่วนประเด็นว่า “ครูบาไก่อ” อดอูตริ้นั้น ชาวบ้านยืนยันว่า ครูบาไก่อ ไม่เคยอื้อวอดทุกครั้งที่มีการขุดพบของใต้ดินก็ไม่ได้บอกว่าเป็นพระอะไร หรือ วัตถุโบราณชนิดใด เช่นเดียวกับชาวบ้านคนนี้ เขาเล่าว่าเมื่อ 10 ปีก่อน ได้ยินคนรำลือว่าเณรไก่อ ฝันเห็นหลวงพ่อบัวขาว มีชาวบ้านนับถือศรัทธาเดินทางไปตามบ้าน เพื่อให้อยู่เย็นเป็นสุข หายป่วยหายไข้ จึงลองนิมนต์ท่านมา ซึ่งเณรไก่อ ก็ชี้ว่าบริเวณที่ดินมีพระพุทธรูป พอขุดลงไปประมาณ 1 เมตร ก็พบจริง ๆ

แต่พอทีมข่าวสอบถามไปยัง นักโบราณคดีในจังหวัดขอนแก่น ให้ข้อมูลว่าจุดที่ขุดพบพระพุทธรูปดังกล่าว ไม่ใช่พื้นที่โบราณสถาน ดังนั้นการขุดพระพุทธรูปขึ้นมาไม่ถือว่าเป็นผิดกฎหมาย หากพื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่โบราณสถาน การจะขุดหาโบราณวัตถุต้องขออนุญาตกับกรมศิลปากรก่อน แต่ในส่วนของครูบาไก่อที่มีการขุดขึ้นมานั้น จากการตรวจสอบแล้วพบว่าเป็นพระปลอมทั้งหมด (PPTV Online, 2566) และ “ครูบาไก่อ” น้อมรับผิดปมสงฆ์ในลำธาร-นั่งเรือ พร้อมปลงอาบัติ

ภาพที่ 1 "ครูบาไก" ขอชมารับผิดปลงอาบัติ

ด้าน "แพรรี" โพสต์ฟาดเดือด พระหลายรูปไม่มีหิริโอตตปปะ แล้วจะมาสอนฆราวาสญาติโยมยังงี้ ลั่นถ้ารู้ว่า ตัวเองต่างพร้อยแล้วต้องออกมา วันที่ 22 ม.ค. 2566 ผู้สื่อข่าวรายงานว่า แพรรี ไพรวัลย์ ได้โพสต์ข้อความว่า พระหลายรูปเดี๋ยวนี้ แค่หิริโอตตปปะยังไม่มีเลย แล้วจะมีหน้ามาสอนฆราวาสญาติโยมยังงี้คะ เป็นพระต้องมีลักษณะธรรมสิกะ คือมีความละอายในความผิดบาปแม้เล็กน้อยทำความผิดแล้วไม่ยอมรับเลยนะคะ ถ้าไม่จำนด้วยหลักฐาน บางรูปถึงต่อให้ต้องปาราชิกแล้ว ก็ยังทำตัวเป็นตาลยอดดวนที่ห่มผ้าเหลืองอยู่ อันนี้เลวร้ายมาก (ไทยรัฐ ออนไลน์, 2566)

สรุปในส่วนนี้คือ วิกฤตการณ์ศรัทธาของประชาชนที่มีต่อพระสงฆ์ส่วนใหญ่มกเกิดขึ้นจากสื่อออนไลน์ที่อาจจะผิดพลาดหรือ เป็นการเข้าใจคลาดเคลื่อนจากหลักความเป็นจริง ซึ่งอาจจะเกิดขึ้นได้ ซึ่งพระสงฆ์ในปัจจุบันนี้ที่ท่านประพฤติปฏิบัติชอบยังมีอยู่มาก ซึ่งข่าวภาพบวกรากฏอยู่ในสื่อต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการบริหารกิจการคณะสงฆ์ที่ท่านได้ทำต่อประชาชนหรือการมีจิตสาธารณะต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ตามสื่อ แต่อาจจะไม่เป็นที่สนใจ ส่วนข่าวที่ประชาชนให้การสนใจคือข่าวภาพลบ ข่าวพระสงฆ์ประพฤติผิดนอกธรรมวินัยหรือมีข่าวที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ผิดกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นยาเสพติด การซื้อประเพณีแห่ที่ผิดหลดต่างๆหรือที่เกี่ยวกับเงินทองหรือการอวดอุตริมนุชยธรรมซึ่งเป็นอาบัติหนักปรากฏอยู่ในข่าวต่าง ๆ เพราะฉะนั้นแล้วการเสพข่าวออนไลน์ต้องมีวิจารณญาณในการรับชมหรือทางพุทธศาสนาเรียกว่าต้องมี “โยนิโสมนสิการ” ส่วนพระสงฆ์ท่านจะประพฤติผิดธรรมวินัยนั้นประชาชนจำเป็นต้องมีส่วนที่จะรับรู้และช่วยกันปกป้องดูแลพระสงฆ์ที่เราศรัทธา เพราะท่านเป็นผู้นำทางจิตวิญญาณและเป็นผู้ที่เราคาดหวังว่าจะเป็นเนื้อนาบุญ การที่จะช่วยปกป้องไม่ผิดแต่วิธีการต้องถูกต้องตามหลักที่ควรจะเป็นเช่น การร้องเรียนตามสายบังคับบัญชา การร้องเรียนในส่วนของกฎหมายต่างๆ อยู่ที่เจตนาที่ดีก็จะช่วยปกป้อง

พุทธศาสนาแล้วเกิดความสามัคคีให้แก่วัดชุมชนและสังคมรวมถึงเป็นการพัฒนาประเทศชาติให้มีพระพุทธศาสนามั่นคงต่อไป

แนวทางการสร้างศรัทธา

ความเชื่อหรือศรัทธาที่มนุษย์แต่ละคนแต่ละเชื้อชาติมีต่อโลก ต่อจักรวาล ต่อสังคม และ ต่อตนเองนั้น ย่อมจะตั้งอยู่บนพื้นฐานความรู้และความเชื่อที่แตกต่างกัน (สุวัฒน์ จันทระจาง, 2540) ในทางพระพุทธศาสนาถือว่า ศรัทธาเป็นธรรมะเบื้องต้นที่สำคัญยิ่ง เป็นแนวทางหรือ เป็นอุปกณ์ชักนำให้เดินหน้าต่อไป เมื่อใช้ถูกต้องจึงเป็นการเริ่มต้นที่ดี เป็นจุดเริ่มต้นแห่งการ ประกอบพิธีกรรมต่าง ๆ ในทางศาสนา เป็นแนวทางในการละเว้นจากความชั่วทำแต่ความดี โดยเริ่ม ตั้งแต่ระดับโลกียะไปสู่ระดับโลกุตระอันเนื่องมาจากศรัทธาเป็นเหตุ การประพฤติปฏิบัติตามเป็น ตัวผลหรือ ศรัทธาเป็นพืชความเพียรเป็นผลนั่นเอง (พระธรรมปิฎก (ป. อ. ปยุตฺโต), 2541)

ความเชื่อทางพุทธศาสนา ยังสามารถให้ความหมายได้อีกว่า หมายถึง การรับรู้และยอมรับของบุคคลเกี่ยวกับพุทธศาสนา ความเชื่อทางพุทธศาสนานั้น มีความสำคัญต่อวิถีการดำเนินชีวิตของพุทธศาสนิกชนอย่างมาก ความเชื่อที่เป็นหลักสำคัญทางพุทธศาสนา ประกอบด้วย ลักษณะขั้นต้นของพุทธมามกะ คือ ความเชื่อในไตรสรณะคมน์ หรือพระรัตนตรัยได้แก่ ความเชื่อในพระพุทธ พระธรรม และพระสงฆ์ ซึ่งเป็นหลักความเชื่อเบื้องต้นที่ชาวพุทธจะต้องยึดถือ เพราะความเชื่อนี้ถือว่าเป็นเครื่องหมายของพุทธศาสนิกชน ดังนั้น ต้องมีความเชื่อในพระรัตนตรัย และยึดถือพระรัตนตรัยเป็นที่พึ่ง คือ ต้องเชื่อว่า พระพุทธเจ้าเป็นผู้รู้ และเป็นผู้ปฏิบัติชอบ พระธรรม คือ คำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า พุทธศาสนิกชนควรรู้ และพระสงฆ์ เป็นผู้เผยแผ่พระธรรมคำสอน แก่ประชาชน (ประภัสสร กิมสุวรรณวงศ์, 2546)

ในการศึกษาความเชื่อทางพุทธศาสนา ได้แบ่งความเชื่อเป็น 3 ด้าน คือ

1. ความเชื่อในพระพุทธเจ้า เป็นความมั่นใจในฐานะที่ท่านเป็นบุคคลต้นแบบที่ยืนยันถึงความสามารถของมนุษย์ว่า เป็นผู้ที่มีสติปัญญา ความสามารถที่จะฝึกหรือพัฒนาให้บริบูรณ์ได้ สามารถหยั่งรู้หลักธรรม บรรลุความหลุดพ้นเป็นอิสระ ไร้ทุกข์ ลอยเหนือโลก ธรรมและมีความดีสูงสุดเลิศ ที่แม่เทพเจ้าและพรหมก็เคารพบูชา

2. ความเชื่อในพระธรรม ได้แก่ ความมั่นใจในความจริงและความดีงามที่พระพุทธเจ้า ได้แสดงไว้ว่าเป็นสิ่งที่พระองค์ได้ค้นพบ ปฏิบัติเห็นผล ประจักษ์กับตนเองแล้ว จึงนำมาประกาศเปิดเผยไว้ ธรรมคือกฎแห่งธรรมชาติ เป็นกสางและเที่ยงธรรมต่อทุกคน ผู้ได้รู้จักพัฒนาตนเองให้มีสติปัญญา นำความรู้ทางธรรมหรือความจริงนี้มาใช้ประโยชน์ต่อสิ่งทั้งหลาย ด้วยความรู้เท่าทันสภาพความเป็นจริง ก็จะแก้ปัญหาได้ดีที่สุดและมีชีวิตที่ดีที่สุ

3. ความเชื่อในพระสงฆ์ พระสงฆ์คือ ผู้สละบ้านเรือนมาบวชในพุทธศาสนาได้ศึกษาและปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธเจ้า ความเชื่อในพระสงฆ์ คือ ความมั่นใจในกลุ่มบุคคลนั้นว่ามีธรรมเป็นรากฐาน เป็นผู้มั่งใจทางทุกข์ แม้จะมีพัฒนาการทางจิตปัญญาในระดับต่างกัน แต่ก็อยู่ร่วมกันด้วยดี ด้วยการรู้ธรรมและปฏิบัติธรรม (อรรณณ ฉ่ำชื่น, 2541)

ศรัทธา 4 ศรัทธา หมายถึง ความเชื่อ ศรัทธาในพระพุทธศาสนาเป็นความเชื่อที่ไม่มงาย ประกอบด้วยปัญญาหรือเหตุผล ซึ่งเรียกว่า ศรัทธาเพื่อปัญญา ศรัทธาในพระพุทธศาสนามี 4 ประการ ได้แก่

1. กัมมสัทธา เชื่อกรรม
2. วิปากสัทธา เชื่อผลของกรรม
3. กัมมัสสกาตาสัทธา เชื่อว่าสัตว์ มีกรรมเป็นของตน
4. ตถาคตโพธิสัทธา เชื่อว่าพระพุทธเจ้าตรัสรู้จริง (กัญญาภัทร สายสุวรรณ, 2566)

กัมมสัทธา : เชื่อในเรื่องกรรม = กรรมมีอยู่จริง

วิปากสัทธา : เชื่อในผลของกรรม = ทำดี ได้ดี ทำชั่ว ได้ชั่ว

กัมมัสสกาตาสัทธา : เชื่อในเรื่องที่สัตว์มีกรรมเป็นของตนเอง = รับผิดชอบในการกระทำของตนเอง

ตถาคตโพธิสัทธา : เชื่อว่าพระพุทธเจ้าตรัสรู้จริง = พระองค์ทรงค้นพบหลักธรรมด้วยตนเอง (กัญญาภัทร สายสุวรรณ, 2566)

ต้องเข้าใจว่า ทางพระพุทธศาสนา จึงเรียกว่า “สัทธานุญาณสัมปยุตต์” ศรัทธาที่ประกอบด้วยความรู้การถือเอาสิ่งที่ ตนเองรู้ตนเห็น โดยปราศจากการใช้ปัญญาพิจารณาให้รู้ถึงเหตุและผลเป็นความเชื่อที่ขาดปัญญา พิจารณาถึงเหตุผลความเชื่อเช่นนี้เรียกว่า “สัทธานุญาณวิปยุตต์” (พระธรรมปิฎก (ป. อ. ปยุตโต), 2541) อนึ่งถ้าเชื่อตามเขาว่าเรียกว่า “อโหสิศรัทธา” (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต), 2553) หมายถึง เชื่ออย่างไรแต่ต้องประกอบด้วยปัญญาคือมีเหตุผลที่ควรจะเป็นด้วย

ในความเชื่อ หรือ ศรัทธาในทางพระพุทธศาสนา จากข้อความที่กล่าวมาแล้วนั้น ศรัทธาที่ประกอบด้วยปัญญาพิจารณาให้รู้เหตุและผลประกอบการและมีข้อหนึ่งที่บอกว่า “เชื่อในพระสงฆ์” กล่าวคือพระสงฆ์ที่สละบ้านเรือนมาบวชในพุทธศาสนาได้ศึกษาและปฏิบัติตามหลักธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้าเป็นเนืองนิตย์เป็นผู้ห่างไกลจากกิเลสผู้ประพฤติธรรมเพื่อความร่มเย็นของพุทธศาสนาเหล่านี้ถือว่าเป็นความคาดหวังของประชาชนที่เกิดขึ้นแก่พระสงฆ์แต่อย่างไรก็ดี คำสอนของพระพุทธเจ้ายังคงอยู่ ถึงแม้จะเกิดวิกฤตศรัทธาก็ตาม ยังจำเป็นจะต้องมีศรัทธาที่ประกอบด้วยปัญญาไม่ว่าจะเป็นศรัทธา

ในกรรม เชื่อในกรรม เชื่อในวิบากกรรมเชื่อในสัตว์มีกรรมเป็นของตนหรือเชื่อในปัญญาตรัสรู้ของพระพุทธเจ้า เหล่านี้ ต้องอยู่ในฐานของมีปัญญาด้วย เมื่อขาดปัญญาจะไม่มี การพิจารณาเหตุและผล ส่วนแนวทางในการที่จะสร้างศรัทธาให้เกิดก็อาจจะแบ่งเป็น 3 ระดับ ในการช่วยประคับประคองซึ่งในพุทธศาสนามีพุทธบริษัท 4 ประกอบด้วย ภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก อุบาสิกา ที่จะช่วยสร้างศรัทธาให้เกิดแก่พุทธศาสนาแต่ในส่วนของผู้เขียนได้ สังเคราะห์สิ่งที่สามารถจะช่วยแก่วิกฤตศรัทธามีอยู่ 3 ประเภทคือ 1.ในส่วนของพระสงฆ์ 2. ในส่วนของประชาชน 3.ในส่วนของนโยบาย ส่วนในการที่จะรับสื่อหรือการสื่อสารออกไปก็ คงต้องมีวิจารณ์ญาณในการรับของประชาชนหรือผู้ที่เป็นพุทธศาสนิกชนต่อไป สิ่งที่สามารถจะช่วยแก่วิกฤตศรัทธามีอยู่ 3 ประเภทคือ

1. ในส่วนของพระสงฆ์ ในระดับวัด เจ้าอาวาสหรือพระสังฆาธิการมีการสอดส่อง พระภิกษุ สามเณร อุบาสก อุบาสิกา ที่อยู่ในปกครองของตน ให้ประพฤติไปตามพระธรรม วินัยและควบคุมพฤติกรรมให้สอดคล้องกับกฎกติกาที่เป็นกฎกติกาของวัดและเป็นนโยบาย ทางพระราชบัญญัติคณะสงฆ์และต้องอนุวัติตามกฎหมายที่เป็นกฎหมายทั่วไปด้วย ฉะนั้น พระภิกษุในพระพุทธศาสนาจึงจำเป็นอย่างยิ่งจะต้องประกอบด้วยความช่วยเหลือเกื้อกูล มี สามัคคีช่วยดูแลพระภิกษุสามเณรโดยความเป็นธรรมาภิบาล ในส่วนพระภิกษุสามเณรที่อยู่ใน พุทธศาสนาเองจำเป็นต้องมีความละเอียดและเกรงกลัวต่อบาปอกุศลกล่าวเป็นภาษา พระ คือมีหิริและโอตตปปะ ที่จะไม่ประพฤติล่วงเกินสิกขาบทและความยับยั้งชั่งใจในการ ที่จะไม่ประพฤติผิดตามวินัยหรือพระราชบัญญัติคณะสงฆ์โดยกฎหมายจึงจะสามารถอยู่ใน ร่มเงาของพระพุทธศาสนาได้อย่างเจริญและมั่นคงต่อไปได้โดยคำนึงถึงโทษในการล่วง ละเมิดสิกขาบทที่จะเกิดขึ้นและมีจิตสำนึกบำเพ็ญประโยชน์ในพุทธศาสนาต่อไป

2. ในส่วนของประชาชน ต้องมีวิจารณ์ญาณในการเสพสื่อออนไลน์และมีศรัทธาที่ มั่นคงในพระพุทธศาสนาและถือตัวหลักคำสอนทางพระพุทธศาสนาเป็นหลัก

3. ในส่วนของนโยบาย มีนโยบายที่ออกโดยมหาเถรสมาคม ไม่ว่าจะเป็นข้อบังคับที่ สอดคล้องกับพระธรรมวินัยหรือ นโยบายที่ปกครองคณะสงฆ์ให้เป็นไปโดยความเรียบร้อย และมหาเถรสมาคมอาจจะออกข้อกำหนดให้พระภิกษุสามเณรสร้างศรัทธาให้เกิดขึ้นแก่ ประชาชนไม่ว่าจะเป็นศรัทธาที่เกิดจากการแสดงธรรมหรือการจัดกิจกรรมต่างๆที่ทำให้ ประชาชนและพระสงฆ์มีส่วนร่วมในการปฏิบัติธรรมร่วมกันมหาเถรสมาคมมอบนโยบายที่ เป็นตัวสัญลักษณ์ที่จะทำให้เกิดศรัทธาอาจจะเสริมสร้างศรัทธาให้เกิดขึ้นแก่พุทธศาสนาได้

ทางออกของมหาเถรสมาคม สำนักงานพระพุทธศาสนา พระสงฆ์ ประชาชน กับการจัดการปัญหา

1. การพิจารณาตามพระธรรมวินัย กฎหมายและ พร.บ.

เมื่อว่าตามพระวินัยอาบัติมีหลายระดับ มีทั้งอาบัติที่แก้ไขได้และอาบัติที่แก้ไขไม่ได้ ในส่วนของการพิจารณาหรือเรียกว่าการระงับอธิกรณ์ที่จะเกิดขึ้นแก่พระสงฆ์ก็มีลำดับชั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งลำดับแรกต้องอยู่ในขั้นตอนของของการพิจารณาความผิดเรียกว่าการระงับอธิกรณ์ไม่ว่าจะเป็นการระงับอธิกรณ์ที่เป็นอาบัติหนักหรืออาบัติเบาขึ้นอยู่กับมติของคณะสงฆ์ ถัดมาเมื่อพระสงฆ์ประพฤติดิถีกฎหมายบ้านเมืองก็ต้องขึ้นอยู่กับเจ้าหน้าที่และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติซึ่งเป็นผู้ดูแลคณะสงฆ์และเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ควบคุมในเรื่องของกฎหมายเช่นการที่ประสังค์ตีมสุราเสพยาเสพติดหรือประพฤติดิถีในส่วนที่เป็นกฎหมายที่ต้องดำเนินคดีไปตามกฎหมายสิ่งสำคัญก็คืออยู่ที่คณะสงฆ์เป็นผู้ดูแลในเบื้องต้นเพราะมีอำนาจหน้าที่โดยตรง ส่วนใหญ่เมื่อเกิดปัญหาหรือข้อร้องเรียนเกี่ยวกับพระสงฆ์แล้ว ในส่วนของการระงับอธิกรณ์หรือการพิจารณาความผิด ใช้พระวินัยอยู่ 2 ข้อคือการพิจารณาต่อหน้าสงฆ์ (สัมมุขวินัย) และการปกปิดไว้ (ตริวัตถารกวินัย) ซึ่งเหล่านี้ล้วนเกิดสงสัยให้แก่ประชาชนทั่วไป อย่างเช่น ในกรณีของครูบาไก่ เป็นต้น 2 ข้อคือการพิจารณาต่อหน้าสงฆ์ (สัมมุขวินัย) และการปกปิดไว้ (ตริวัตถารกวินัย) ความผิดก็จบในการพิจารณาตรงนั้น ส่วนความพึงพอใจของประชาชนที่จะเห็นต่างหรือเห็นด้วยก็เป็นการปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นเป็น แรงกระเพื่อม ขององข้าวมากกว่า เพราะฉะนั้นแล้ว การตัดสินใจตามพระธรรมวินัยกฎหมายและพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ ถือว่าเป็นทางออกของคณะสงฆ์ ซึ่งมีมหาเถรสมาคมเป็นผู้มอบนโยบาย

ในส่วนของประชาชนทั่วไปก็มีหน้าที่สอดส่องพระภิกษุสามเณรให้อยู่ในพระธรรมวินัยและสนับสนุนคุ้มครองรักษาพระพุทธศาสนาให้มีความมั่นคงต่อไป

2. การรณรงค์ อบรม ทำความเข้าใจ ให้ความรู้

ในมาตราที่ 37 ในพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ 2505 แก้ไขเพิ่มเติม 2561 หน้าที่เจ้าอาวาสมีอยู่ข้อหนึ่งว่าปกครองแม่สอดส่อง ให้บรรพชิตและสถานที่อยู่หรือพำนักอยู่ในวัดนั้นปฏิบัติตามพระธรรมวินัย กฎมหาเถรสมาคมข้อบังคับระเบียบหรือคำสั่งของมหาเถรสมาคมและเป็นธุระในการศึกษาอบรมและสั่งสอนพระธรรมวินัยแก่บรรพชิตและคฤหัสถ์ (พระเทพพรเมธี, (2562) เหล่านี้ล้วนมีความหมายอย่างยิ่งคือเน้นในเรื่องของการให้ความรู้เบื้องต้นแก่พระภิกษุสามเณรซึ่งมหาเถรสมาคมได้มอบนโยบายเป็นพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ ส่วนพระสงฆ์ที่ประพฤติดิถีพระวินัยซึ่งปรากฏอยู่ตามข่าวซึ่งเป็นเรื่องของตัวบุคคลอาจจะเกิดความเข้าใจผิดหรือก็ล้วนเป็นตัวบุคคลเท่านั้นเพราะฉะนั้นการรณรงค์ให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของพระธรรมวินัยแล้วยังต้องสนับสนุนให้รู้ในเรื่องของ

พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ ด้วยจึงจะสามารถอยู่กับสังคมคณะสงฆ์ได้อย่างถูกต้องและสามารถเผยแผ่คำสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ยกตัวอย่างในส่วนของมหาเถรสมาคมกับสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

วันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2566 สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ร่วมกับคณะสงฆ์จังหวัดอุบลราชธานี และสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดอุบลราชธานี จัดโครงการประชุมถวายเป็นความรู้แด่พระวินยการของจังหวัดอุบลราชธานี ณ วัดมหาวนาราม อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อให้รับทราบบทบาท อำนาจ หน้าที่ของพระวินยการ ซึ่งเปรียบเสมือนเป็นตำรวจพระที่จะต้องคอยสอดส่อง ดูแลพระสงฆ์ให้ประพฤติปฏิบัติอยู่ในกรอบแห่งพระธรรมวินัย โดยมีพระธรรมราชานุวัตร เจ้าคณะภาค 10 เป็นประธานฝ่ายสงฆ์ในพิธีเปิด นายอินทพร จั่นเอี่ยม รองผู้อำนวยการ รักษาการแทน ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ เป็นประธานฝ่ายฆราวาสและบรรยายพิเศษ นายอินทพร จั่นเอี่ยม รองผู้อำนวยการ รักษาการแทนผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กล่าวว่า ตามที่ได้ปรากฏข่าวตามสื่อต่าง ๆ ในเรื่องความประพฤติที่เสื่อมเสียและไม่อยู่ในกรอบแห่งพระธรรมวินัยของพระสงฆ์ ทำให้เกิดความสั่นคลอนต่อศรัทธาของพุทธศาสนิกชน พระวินยการจะมีบทบาทสำคัญด้านหน้าในการเข้าไปสอดส่อง ตรวจสอบ แก้ไขปัญหาเบื้องต้นได้อย่างทันท่วงที ประกอบกับรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายอนุชา นาคาศัย) ที่กำกับดูแลสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ได้ให้นโยบายและกำชับให้สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ทำงานเชิงรุกในพื้นที่ โดยการดำเนินการร่วมกับเจ้าคณะผู้ปกครองสงฆ์ และภาคีเครือข่าย เช่น กอ.รมน. ตลอดจนองค์กรปกครองท้องถิ่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในการช่วยสอดส่องดูแลพระสงฆ์เพื่อให้ท่านประพฤติปฏิบัติอยู่ในพระธรรมวินัย ดังนั้น การจัดให้มีโครงการประชุมถวายเป็นความรู้แด่พระวินยการของคณะสงฆ์จังหวัดอุบลราชธานีในวันนี้ จึงเป็นอีกกิจกรรมและแนวทางหนึ่งในการที่จะเสริมการป้องกัน มิให้เกิดการประทุษณ์ผิดพระธรรมวินัยของพระสงฆ์ เพราะพระวินยการที่เข้าร่วมการประชุมในครั้งนี้จะได้นำเอาระเบียบ แนวทางต่าง ๆ จากการประชุมไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเต็มที่ต่อไป (สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ, 2566)

สรุปในส่วนทางออกวิกฤตศรัทธาของพระสงฆ์ไทย ต้องอาศัยหลายภาคส่วนที่จะมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้นแก่คณะสงฆ์ซึ่งประกอบด้วยตัวคณะสงฆ์เองที่จะต้องสอดส่องพระภิกษุสามเณรที่อยู่ในการปกครองของตนให้อยู่ในพระธรรมวินัย กฎหมาย พระราชบัญญัติมหาเถรสมาคมและกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ รวมถึงประชาชนที่จะต้องมีส่วนร่วมในคำสอนของพระพุทธศาสนาไม่ถือนงคติน้าวหรือเสพสื่อโดยขาดการไตร่ตรอง และนโยบายจากมหาเถรสมาคมหรือการรณรงค์ให้มีความเข้าใจในเรื่องของ

ธรรมวินัย พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ ให้เข้าถึงพระภิกษุสามเณรภายในประเทศไทย จึงจะสามารถแก้วิกฤตศรัทธาของประชาชนที่มีต่อพระสงฆ์ไทยได้ เพราะในยุคปัจจุบันเป็นยุคโซเชียลที่มีความเทคโนโลยีมีความทันสมัยและสามารถเข้าถึงข่าวสารได้โดยง่าย เพราะฉะนั้นต้องมีโยนิโสมนสิการประกอบด้วยความพิจารณาเหตุสังเกตรูปและทำให้เกิดการเสปข่าวได้อย่างถูกต้องแม่นยำและช่วยสวดส่องพระภิกษุสามเณร อุปถัมภ์เกื้อกูลทำให้พุทธศาสนานั้นคงจะสามารถแก้ปัญหาวิกฤตศรัทธาได้

สรุป

วิกฤตการณ์ศรัทธาของประชาชนที่มีต่อพระสงฆ์นั้นส่วนใหญ่เกิดขึ้นจาก ข่าวพระสงฆ์ประพฤติผิดนอกธรรมวินัยหรือมีข่าวที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ผิดกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็น ยาเสพติด การซื้อประเพณี การใช้สื่อออนไลน์ในทางที่ผิดเกิดเป็นแหขลุดหรือที่เกี่ยวกับเงินทองหรือการอวดอุตริมนุชธรรมซึ่งเป็นอาบัติหนักปรากฏอยู่ในข่าวต่าง ๆ เพราะฉะนั้นแล้วการเสปข่าวออนไลน์ต้องมีวิจารณญาณในการรับชมหรือทางพุทธศาสนาเรียกว่าต้องมี “โยนิโสมนสิการ” สิ่งที่สามารถจะช่วยแก้วิกฤตศรัทธามีอยู่ 3 ประเภทคือ 1.ในส่วนของพระสงฆ์ 2.ในส่วนของประชาชน 3.ในส่วนของนโยบาย โดยมีส่วนร่วมจากหลายภาคส่วนในการที่จะแก้วิกฤตศรัทธาของประชาชนที่จะเกิดขึ้นกับพระสงฆ์เป็นแนวทางเดียวที่จะช่วยให้พุทธศาสนามีความน่าเชื่อถือโดยอาศัยพระสงฆ์เป็นผู้นำและมีบทบาทในการที่จะเผยแผ่คำสอนทางพุทธศาสนาได้เพราะว่า พระสงฆ์เป็นผู้นำทางด้านจิตวิญญาณและเป็นผู้บริหารจัดการวัดให้ประชาชนใช้ประโยชน์ในวัดได้มีความเกี่ยวข้องกับพิธีกรรมต่างๆที่เกิดขึ้นในประเทศไทยเพราะฉะนั้นการจะรักษาพุทธศาสนารักษาศรัทธาของประชาชนได้ พระสงฆ์ต้องเป็นต้นแบบมีความละเอียดและเกรงกลัวบาป(หิริและโอตตปเป)และประชาชนมีศรัทธามั่นคงและช่วยทำนุบำรุงพระพุทธศาสนาสวดส่องพระภิกษุสามเณรที่ประพฤติผิดและปกป้องกำจัดอสังขีและช่วยสร้างความน่าเชื่อถือกำจัดวิกฤตศรัทธาในพุทธศาสนาได้

เอกสารอ้างอิง

- กัญญาณัทร สายสุวรรณ. (2566). ศรัทธา 4. สืบค้น 3 กุมภาพันธ์ 2566, จาก https://www.kroobannok.com/90004#google_vignette.
- ไทยโพสต์ ออนไลน์.(2561). ความเชื่อที่ขาดสติ. สืบค้น 3 กุมภาพันธ์ 2566 จาก <https://www.thaipost.net/main/detail/11689>.
- _____. (2565). มท. จัดทอดผ้าป่าสมทบโครงการทุนเล่าเรียนหลวงพระสงฆ์ 43 จังหวัด ยอดสมทบ 46 ล้านบาท. สืบค้น 3 กุมภาพันธ์ 2566, จาก <https://www.thairath.co.th/news/politic/2547795>

- ไทยรัฐ ออนไลน์. (2566). "แพรรี่" พาดเดือด พระหลายรูปไม่มีหิริโอตตัมปะ ถ้ารู้ตัวว่าสกปรกต้องออกมา. สืบค้น 3 กุมภาพันธ์ 2566, จาก <https://www.thairath.co.th/news/society/2609293>.
- ประภัสสร กิมสุวรรณวงศ์. (2546). จิตลักษณะและการสนับสนุนทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมสุขภาพกายและพฤติกรรมสุขภาพจิตของข้าราชการสูงอายุ ในมหาวิทยาลัยขอนแก่น (วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. จิตวิทยาการศึกษา). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พระเทพวรมณี. (2562). จากปฏิรูปสู่การปฏิบัติแผนยุทธศาสตร์การปฏิรูปกิจการพระพุทธศาสนา. พระนครศรีอยุธยา: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระธรรมปิฎก (ป. อ. ปยุตฺโต). (2541). พุทธธรรม ฉบับปรับปรุงและขยายความ (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- _____. (2553). พจนานุกรมพุทธศาสน์ ฉบับประมวลศัพท์ (พิมพ์ครั้งที่ 15). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สหธรรมิก จำกัด.
- พินิจ ลาภอนันท์. (2549). บทบาทพระสงฆ์ในการพัฒนาชนบท. กรุงเทพฯ: เจริญวิทย์การพิมพ์.
- สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ. (2566). "สำนักพุทธฯ" จัดอบรมตำรวจพระ เพ็ญรู้ "ศรัทธาชาวพุทธกำลังสั่นคลอน". สืบค้น 4 กุมภาพันธ์ 2566, จาก <https://thebuddh.com/?p=69462#.Y95l2fhw4M0.facebook>.
- สุวัฒน์ จันทระจันท. (2540). ปรัชญาและศาสนา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สุขภาพใจ.
- อรรณณ ฉ่ำชื่น. (2541). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในชีวิต อันเกิดจากภาวะถดถอยทางสังคมและการร่วมกิจกรรมของผู้สูงอายุชาวพุทธ: ศึกษากรณีผู้สูงอายุในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล (วิทยานิพนธ์ สส.ม. การจัดการโครงการสวัสดิการสังคม). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- PPTV Online. (2566). ชาวบ้านยัน "ครูบาไก" ไม่ได้อวดอุตริ. สืบค้น 3 กุมภาพันธ์ 2566, จาก <https://www.pptvhd36.com/news>